

pag. 2: Verbale diarree

pag. 3: De humor van Frits Bolkestein

pag. 4: Palestijnse verkiezingen

A3 is een uitgave van ROOD jongeren in de SP en verschijnt vier keer per jaar. Vierde jaargang, nummer 1, februari 2005 – A3, Vijverhofstraat 65, 3032 SC Rotterdam, telefoon (010) 243 55 57, fax (010) 243 55 65, e-mail A3@sp.nl, www.rood.sp.nl

STUDENTEN KRANT

Het roer moet om

Is een links kabinet wel mogelijk?

Bij de laatste Kamerverkiezingen koos Nederland voor een regering met het CDA en de PvdA, maar die kwam er niet. Balkenende II trad aan met een neoliberale agenda en slaagde erin nieuwe records te vestigen in impopulariteit. Nu groeit de vraag naar een echt alternatief: een linkse regering. Uit peilingen van Maurice de Hond blijkt dat een kwart van de mensen wel iets ziet in een coalitie waarin de PvdA, SP en GroenLinks het voor het zeggen hebben. Maar willen de linkse partijen dit zelf ook?

Door Jeroen Kunst en Marijn Schrijver

Over een ding zijn de drie linkse partijen het al eens: dit kabinet moet weg en als het even kan vandaag nog. Bij de laatste algemene beschouwingen lieten hun fractievoorzitters weinig heel van het beleid van Balkenende II. Volgens Wouter Bos (PvdA) ontbreekt het dit kabinet aan visie, leiderschap en eerlijkheid. Femke Halsema (GroenLinks) beweert dat dit kabinet zorgt voor een tweedeling tussen

werkenden en werklozen, zieken en gezonden, rijk en arm. Jan Marijnissen (SP) verwijt het kabinet angst te zaaien in plaats van zekerheid te bieden aan de bevolking. Zowel PvdA als SP en GroenLinks presenteerden een eigen alternatieve begroting. Marijnissen stelt nu voor om in het vervolg de alternatieve begroting maar samen in te dienen. Dit zou een opmaat moeten zijn naar een links

kabinet. Bos pleit ervoor om dit afzonderlijk te blijven doen. 'Je bent als oppositie pas sterk als elke partij zijn eigen accenten mag leggen,' vindt hij. Zou de gezamenlijke begroting een eerste stap kunnen zijn naar linkse samenwerking? 'Er moet overeenstemming komen op pakweg 25 hoofdpunten, zodat we richting de verkiezingen tegen de kiezer kunnen zeggen: dit zijn drie partijen, kies er een uit en als ze samen een meerderheid halen, gaan we in ieder geval dit uitvoeren,' stelt Marijnissen. Overeenstemming zal er volgens hem bijvoorbeeld moeten komen op terreinen

Marijnissen:

'Vóór de verkiezingen akkoord op hoofdpunten'

als onderwijs en de inkomensverdeling, zorg, volkshuisvesting en ouderenbeleid. Een progressief regeerakkoord waarover inhoudelijk geen onenigheid meer bestaat. De kiezer hoeft dan niet strategisch te stemmen, maar gewoon op de partij van zijn keuze. Wouter Bos ziet vooralsnog niet zoveel in dit voorstel. Hij is bang dat zulke vroege afspraken de meest linkse SP-stemmers en de meer rechtse PvdA-stemmers zal afschrikken. Bos: 'De SP-achterban is volgens mij niet bereid tot concessies.'

Marijnissen: 'Hij gaat niet over de SP-achterban, hij weet daar helemaal niks

van.' Daarnaast vraagt de SP-voorman zich af wat de PvdA überhaupt met rechtse stemmers moet. 'Wat Bos doet, is een redenering ophangen om te rechtvaardigen, dat hij niet ingaat op dit aanbod. Dat heeft meer met politiek te maken in de zin dat hij de weg naar rechtse samenwerking per definitie open wil houden.' Ook Femke Halsema onderschrijft deze opvatting en vindt dat de PvdA zich duidelijker moet profileren. 'Wat de PvdA doet en dat vindt ik echt teleurstellend, ze kruipen naar het midden en dat betekent eigenlijk continuïteit van de afgelopen jaren.' Halsema is een enorme voorstander van linkse samenwerking op voorwaarde dat de PvdA deze stelling ook daadwerkelijk inneemt. Daarnaast vindt Halsema het belangrijk dat de

Bos: 'SP-achterban wil geen concessies doen'

onderlinge band tussen de PvdA en de SP versterkt moet worden, alvorens een linkse coalitie het daglicht ziet. Bos ziet dit anders, hij zegt: 'De Partij van de Arbeid kan zich niet alleen maar ophangen aan de vrienden ter linkerkant. Daarom heb ik het Belgische idee van een vrijzinnig-sociaal-liberale coalitie van GroenLinks, VVD en de PvdA altijd een fantastisch spannend idee gevonden'. Marijnissen denkt daar vanzelfsprekend anders over: 'Als GroenLinks, PvdA en SP gaan samenwerken en er een concreet alternatief op tafel ligt voor het beleid sinds de Tweede Wereldoorlog, waarin er altijd een regering is geweest met CDA of VVD, zal dat een enorme wervingskracht hebben in Nederland. Heel veel mensen zullen zeggen: Yes! Daar wil ik ook wel voor de straat op gaan. Actievoeren, stemmen winnen enzovoort.' Marijnissen bedankt ervoor om nu in de oppositie samen te werken met de PvdA als ze vervolgens

weer een rechtse koers gaat varen met CDA of VVD in een volgend kabinet. 'Maar goed, de PvdA is veel meer dan Bos. Het grappige is dat de helft van de PvdA kiezers in de peilingen aangeeft dat ze net zo goed SP kunnen stemmen. Dit is de kwestie die Bos meer en meer in verlegenheid kan brengen, naarmate de verkiezingen dichterbij komen en die ook kan maken dat de leden en het kader van de PvdA zeggen: wij gaan er wel voor'.

Halsema: 'PvdA kruipt naar het midden'

De relatie tussen de SP en de PvdA was onder paars verre van warm. Op het moment wordt er formeel en informeel gewerkt aan betere verhoudingen, vertelt Marijnissen. Of het alternatieve blok gestalte zal krijgen hangt voor een groot deel af van de kiezer maar ook van de partij zelf. Vooruitkijkend is Marijnissen hoopvol gestemd: 'Als ik zie hoe GroenLinks en de PvdA nu opereren in de Tweede Kamer, dan ben ik ervan overtuigd dat als de wil er is, wij een heel mooi links alternatief kunnen maken.' ●

Linkse jongeren pleiten voor nauwere samenwerking

Linkse samenwerking? Wel als het aan de linkse jongeren ligt. In september 2004 overhandigden Dwars, de JS en ROOD het Peper Manifest aan de fractievoorzitters van hun moederpartijen.

Het manifest is een krachtig pleidooi voor nauwere samenwerking tussen de linkse partijen en geeft daarnaast ook een aantal concrete punten voor een gemeenschappelijk politiek programma. De noodzaak van zo'n links alternatief is volgens de jongerenorganisaties dringend aanwezig. In de inleiding van het manifest verwoorden ze het zo: 'We hebben te maken met een kabinet dat onder de dekmantel van de eigen verantwoordelijkheid een keihard ieder-voor-zich beleid voert. Het ene na het andere kortzichtige plan wordt gepresenteerd en over een structurele aanpak van problemen wordt in het torentje niet gesproken! Wij roepen onze moederpartijen daarom op, om de handen ineen te slaan en om samen te vechten voor het behoud van de solidariteit in onze samenleving. Links Nederland moet er voor vechten dat het publieke belang boven het private belang wordt gesteld!'

Eerste weg links: de juiste afslag?

Door Heske Blom

Er is na de tweede wereldoorlog slechts één links kabinet geweest en over het succes ervan lopen de meningen uiteen. Sommigen verwijten het kabinet dat ze de staatsschuld te ver liet oplopen en anderen dat van een linkse aanpak uiteindelijk weinig sprake was. Is dat kabinet een vergissing geweest en een voorbode voor de eventuele samenwerking nu, of kunnen we er lering uit trekken?

Het eerste linkse kabinet kwam tot stand in 1973. Na interne verdeeldheid in de confessionele partijen en een verkiezingsnederlaag van de KVP in '72 werd door de socialistische informateur Burger een progressief kabinet gevormd. Dit nieuwe kabinet bestond uit de partijen PvdA, D66, ARP (Anti-Revolutionaire Partij, ging later op in het CDA) en PPR (Politieke Partij Radicale, ging later op in GroenLinks) en had als minister-president Joop den Uyl. De koning te rijk kon Den Uyl als minister-president in

1973 eindelijk wat linkse ideeën doorvoeren onder de leuze 'spreiding van kennis, inkomen en macht'. Zo heeft hij gezorgd voor hogere uitkeringen en verhoging van het minimumloon. Veel plannen voor maatschappelijke hervormingen konden echter niet uitgevoerd worden. De 'eerste oliecrisis' zorgde voor stagnatie van de economie en plotselinge stijging van de werkloosheid, waardoor het kabinet zich gedwongen zag bezuinigingen door te voeren en sommige van zijn linkse plannen te laten varen. De vakbonden gingen niet akkoord met loonmatiging omdat de prijzen sterk stegen en de sterke oppositie elke cent die het kabinet uitgaf scherp in de gaten hield. Den Uyl werd bovendien geconfronteerd met bijzondere externe moeilijkheden, zoals Molukse kapingen en de Lockheed-affaire. Al met al geen ideale omstandigheden om een heel ander beleid te gaan voeren. Toch boekte de PvdA bij de verkiezingen in 1977 grote winst: ze groeide tien zetels naar 53. Ondanks het electorale succes bleef voortzetting van regeringsdeelname echter uit. De achterban kon niet zonder interne conflicten achter de voorman staan en er was grote onenigheid bij de formatiebesprekingen. Dat leidde ertoe dat de vorming van het tweede kabinet-Den Uyl strandde en CDA en VVD elkaar vonden. Niet het gebrek aan vertrouwen van de kiezers zette dus een streep door voortzetting van links beleid, maar het politieke spel en het politieke spel.

Er wordt op het moment druk gediscussieerd over een nieuwe linkse regering: de linkse jongeren hebben zich in ieder geval uitgesproken voor een links blok. Maar gezien het geringe succes van Den Uyl is het maar de vraag of de eerste weg links wel de juiste afslag is. Wat vind jij? Discussieer mee op www.rood.sp.nl/linkskabinet en lees ook wat anderen vinden van deze kwestie.

Kinge kickt...

Verbale diarree

Je kunt tijdens de les, dat practicum of dat college door méér worden afgeleid dan je eigen vuige fantasietjes over die lange slungel voorin, je docent met die strakke spijkerbroek, of dat sletje met die glanzende haren waarvan je hebt gehoord dat ze iets bijzonders kan met haar gespleten tong. Iedereen die mij bijvoorbeeld ooit iets heeft geprobeerd bij te brengen weet dat ik de attentiespanne van een goudvis en de leercurve van een halfvol pak vla heb. Ik weet gelukkig dat ik niet de enige ben.

Als het leren geen uitstel meer kan verdragen, en die onverbiddelijke vijf onafwendbaar lijkt, dan ontvlucht ik mijn studentenhok waar te veel afleiding lonkt, als de sirenen naar Odysseus. Sirene één: de televisie. Ja, ik heb alle Telsell reclames al twintig keer gezien, inclusief die van de Biostabil die niet tegen overgewicht helpt (bummer). Sirene twee: internet. Ik kan niet genoeg krijgen van websites van freaks die denken dat condooms niet helpen tegen aids (www.veiligvrijenbestaatniet.nl) of van kansloze ballen die menen dat ze de wereld bezitten met hun dikke r en hun galarokken (www.gooise...tk). Sirene 3: mijn elektrische tandenborstel. Dat behoeft voorts geen uitleg, leek me zo. Sirene 4: de Discworld-boeken (Goh, ken je die niet? Gauw eens eentje lezen, dan!) die een boekenvretend lief na een middag uit heeft en bij mij rond laat slingeren. Zelfs het huishouden komt aanlokkelijk over na een middag vol syntaxis; nooit was mijn hokje zo schoon als wanneer ik de zwaarste tentamens had.

Ik weet een heel mooi plekje in een plaatselijke bibliotheek. Ik zeg niet waar, want dan kom jij er ook, dus je moet het doen met een beschrijving. Het is een heerlijk warm plekje waar je zelf een raam open kunt zetten tegen de boekenufheid van decennia. Er komt geen kip; als die string scheef zit, kun je met een gerust hart even plukken. Er is een groot raam dat uitkijkt op een prachtige Engelse tuin. Als ik daar zit, kan ik door niets worden afgeleid, behalve dan de zwaluwen die tegen vieren langs de daken komen scheren. Dacht ik dan.

Helaas. Twintig generaties studenten vóór mij hebben zich hier zitten vervelen. Op de muur staat hier voor uren leesplezier: van corpballengelul ('knorren moeten dood!') via nationalistische huismusjes ('Eindhoven de ghákstúúú') tot politieke radicalen ('If you outlaw guns, only outlaws will have guns. Vrij wapenbezit!'). Ook worden hier hele discussies uitgevochten ('Tim is een loser', 'Nee, man, je bent zelf een rukker', 'Ik heb Natas tenminste gescoord, hoor', 'Ja, jij en half Veritas, ja').

Eén keer kreeg ik jeuk, en heb ik iets aan het stokoude canon toegevoegd. Een radicalinski, ik rook de veganistische scheten nog, had 'Vlees! =! Moord!' opgekalkt. Achter het woordje 'vlees' had een volgende persoon, Axe-deodorant- en bonensoepgeur achterlatend, 'is lekker!' geschreven. Dat kon ik niet over mijn kant laten gaan. Ik pakte een stiftje, en kalkte onderaan het woordje 'ook!'. Mijn bijdrage aan de klaagmuur. 'Vlees is lekker! Moord ook!'

Kinge Siljee

Je lacht je een breuk met Frits

De dienstenrichtlijn: liberale revolutie of gevoel voor humor

Door Freek Bersch

Het lijkt traditie te zijn bij de VVD om op z'n tijd eens lekker dwars te liggen. Hans Wiegel kreeg zijn nacht toen hij Paars II even liet vallen. Rita speelt het spelletje bijzonder overtuigend met haar dolle uitzetbeleid en Hans Dijkstal vond het dan wel weer grappig om daar een vergelijking met WO II bij te halen. En Gerrit, die man is één en al humor.

Ex-eurocommissaris Frits Bolkestein heeft ook humor. Dat blijkt uit zijn afscheidscadeautje voor Europa: de dienstenrichtlijn. Dat wordt de liberale revolutie: een godengeschenk voor ondernemers die gewetenloos rijk willen worden. Bovendien houdt het de vakbeweging lekker bezig, die snappen de grap namelijk niet.

De richtlijn beoogt in principe elke nationale wet en regeling te schrappen die Europese bedrijven hinderen de markten van andere lidstaten te betreden. Het staat die bedrijven toe om overal in de EU te handelen volgens de wetten van hun 'land van oorsprong'. Pardon? Ja, het staat er goed. Frits wil dat alles wijkt voor het fundamentele recht van de vrije, blijde ondernemersgeest om, kort gezegd, zijn gang te gaan. Neoliberalisme zoals God het bedoeld heeft.

De gevolgen? Nederlandse coffeeshops zullen het vast goed doen over de grens. Poolse dienstverleners zullen met genoeg hun spotgoedkope arbeiders de Unie insturen om een en ander kapot te concurreren. Immers, de landen die

het meest profiteren van de richtlijn, zijn de landen waarvan werknemers het minste verdienen, onder de slechtste omstandigheden en met de minste rechten; want daar word je concurrerend van. Maar deze winst zal niet geïnvesteerd worden in verbeteringen voor mens en milieu, want de concurrentiepositie en dus de wetteloosheid moet behouden blijven. De lidstaten zullen een wedstrijd houden wie het eerst beneden is. Minder regels is meer markt.

Ook ziekenhuizen en hogescholen verlenen diensten en worden dus aan de vrije markt overgeleverd. Wat de gevolgen zijn, is onduidelijk. Eén van de mogelijkheden is dat overheidsfinanciering, kwaliteitseisen en toegankelijkheids eisen als hinder van het vrije verkeer van diensten gezien kunnen worden. Kortom, weg daarmee.

Nog spannender wordt het voor een bedrijf dat zich gewoon registreert in het land met de meest beroerde arbeidsregulering, de slechtste milieuwetgeving, de laagste veiligheidsstandaarden en de laagste premies, om zich vervolgens helemaal suf te concurreren in de hele EU. Winkelpersoneel nóg goedkoper dan scholieren? Café Het Hemeltje II? Legaal stierenvechten in alle lidstaten? Niks is te gek als het aan Frits ligt, de hofnar van Europa.

Meer weten?

Check <http://europa.sp.nl/dossiers/dienstenrichtlijn/> of <http://stopbolkestein.org/>

Rutte, de man van 7 jaar...

Door Niels Jongerius en Erika de Jong

Staatssecretaris Rutte (VVD) presenteerde op 1 september 2004 de nieuwe plannen voor het hoger onderwijs. Studeren moet goedkoper en dus korter. 'Meer doelmatigheid door het vergroten van de keuzevrijheid', zijn de woorden van de staatssecretaris.

Het lijkt of Rutte zichzelf tegenspreekt. Eerder sprak Rutte juist over efficiënter studeren. In plaats van de zeven jaar die Rutte, zonder boete, over zijn studie deed, krijgen studenten in de plannen bij overschrijding van de vastgestelde studieduur plus uitloop van anderhalf jaar een flinke kostenpost. Studievertraging kost geld en dat wordt voortaan doorberekend aan de student. Ook wordt men geacht te blijven bij de eerste studiekeus. Na één jaar veranderen van richting betekent een 'verloren jaar'. Dit lijkt in strijd met het vergroten van de keuzevrijheid. En dat niet alleen, na vijfentwintig jaar studie wordt het collegegeld hoger. Op die manier weet je studenten niet echt op een positieve manier te motiveren.

De LSVb is bang dat het plan van Rutte tot minder keuzevrijheid voor studenten zal leiden. 'Er dreigt een vershraling van het

onderwijslandschap. Goede keuzevakken zullen verdwijnen omdat veel studenten bang zullen zijn dat die hun te veel tijd gaan kosten. Instellingen zullen steeds feller gaan strijden om de gunst van de student en zullen nog meer gaan investeren in hun voordeel. Nog meer reclame dus,' aldus voorzitter Kim Toering in een eerdere reactie op de plannen

Aan de bijbaantjes van studenten, gemiddeld zestien uur per week, moet ook een eind komen. Deze tijd kan beter aan de studie worden besteed. Om toch rond te kunnen komen moet de student meer lenen en dat betekent gewoon meer schuld. Ook niet betaalde bijbaantjes, zoals vrijwilligerswerk gaan ten koste van de studie. Dat juist deze ervaringen ook bijdragen tot maatschappelijke betrokkenheid, is voor Rutte minder belangrijk. Dat Rutte van Sociale Zaken komt betekent blijkbaar niet dat hij begaan is met de sociale kaalslag die dit teweeg brengt. 'Als je studenten minder wilt laten werken, dan moet je een betere aanvullende beurs bieden en een studietax invoeren. Maar daar is de VVD'er Rutte niet voor, want dan zijn arme studenten beter af en moeten bemiddelde studenten meer gaan betalen,' aldus Fenna Vergeer, Tweede-Kamerlid van de SP. Zo is het voorstel eigenlijk een verkapt bezuinigingsmaatregel om studenten onder het mom van 'eigen verantwoordelijkheid' het recht op toegankelijk en goed onderwijs voor iedereen te onttrekken.

ROOD tegen geweld en verharding

Na de moord op Van Gogh was er veel angst, woede en onrust in Nederland. Dit uitte zich soms op verkeerde en verwerpelijke wijze, zoals brandstichtingen, bedreigingen en pesterijen richting moslims. ROOD verzette zich hiertegen; de lokale afdelingen gaven door diverse acties een duidelijk signaal af tegen geweld en onverschilligheid.

Op 16 november 2004 organiseerde ROOD-Leiden een protestmars onder het motto 'Hart tegen Verharding'. Omstanders waren blij verrast door de bonte stoet demonstranten die het centrum deden opleven met leuzen

als 'tolerantie nu' en 'wij zeggen JA, voor het vrije woord'. Ook was er vanzelfsprekend de 'Hart tegen Verharding-yell'.

Huur niet bij Rubingh's!

Eersteklas fröbelprijs,' noemde mevrouw Rubingh de door haar gewonnen trofee die ze kreeg als Huisjesmelker van het Jaar 2004. Rubingh's Verhuurbedrijf, huisbaas van vierhonderd kamers in Groningen, kreeg de meeste stemmen in de verkiezing van de Groningse huisjesmelker. Kleine lettertjes in contracten, dubieuze energierekeningen en onvriendelijke behandeling van huurders waren de voornaamste klachten van de huurders. Maar volgens Rubingh's is er niets aan de hand, ze hebben alleen last van 'asociale huurders'.

Komen deze klachten je bekend voor? Schuw dan niet om ook jouw huisbaas te nomineren voor de landelijke Huisjesmelker-van-het-jaarverkiezing! Ga naar rood.sp.nl/actie/woningnood/huisjesmelker en nomineer je huisbaas!

Acties tegen leeftijdsdiscriminatie in supermarkten

Geen werk kunnen vinden omdat je te oud bent. Dat gebeurt niet alleen bij oudere, maar ook bij jonge werknemers! Een baantje als vakkenvuller krijgen na je zeventiende is bij veel supermarkten onmogelijk: je bent te duur! Dit is tegen de wet. Sinds 1 mei 2004 is de wet tegen leeftijdsdiscriminatie in werking, maar de controle hierop lijkt te ontbreken. ROOD wil dit aan de kaak stellen. Ben jij al eens tegen leeftijdsdiscriminatie aangelopen, meld het dan op rood.sp.nl. Daar kun je ook terecht voor meer informatie over deze actie.

De rubriek van Driek

Risk voor gevorderden

Dankzij de familie Thatcher hebben mijn vrienden en ik besloten (ja, er zijn inderdaad mensen die op vrijwillige basis mijn gezelschap dulden) vanavond weer eens ouderwets te gaan Risken. Waar we de laatste tijd vooral dat spel deden met die grondstoffen, dobbelstenen en straatjes dan wel dorpjes bouwen, wordt goed old landjepik nu uit het stof tevoorschijn getoverd. Heerlijk, die gezelschapsspelletjes. Behalve als je verliest natuurlijk. Maar nu de familie Thatcher. Zoonlief Mark had besloten ook een spelletje te gaan Risken. Dus bouwde hij een legertje op en deed vervolgens een poging Equatoriaal Guinee te veroveren. Maar het lot was Mark niet goed gezind. Het spel werd gespeeld, de stenen rolden en... Mark verloor. Dit bizarre spelletje Risken werd op een wel erg groot speelbord (de aarde) gespeeld en met wel erg vervaarlijk uitzienende legers (huurlingen). Want wat Mark met mama Margaret aan de salontafel kan, dat moest ie ook maar eens in de grote mensenwereld gaan proberen. De wereld veroveren is namelijk leuk. En lucratief. De dollartekens moeten voor zijn begerige ogen de horlepiep gedanst hebben toen Markie hoorde van de miljoenen-reserves olie en gas. Dus verhuisde Mark naar Zuid-Afrika om daar een bende huurlingen op de kop te tikken en die vervolgens naar de oksel van Afrika te sturen. Missie: pleeg een staatsgreep, verover het land en overhandig de inkomsten aan mij. Zelf ging Mark natuurlijk niet mee, stel je voor dat er bloedspatten op zijn mooie maatpak zouden komen. Maar de missie faalde. De bende onverlaten werd in de kraag gevat zoals dat behoort te gebeuren wanneer

dergelijk ongemanierd rapaille 's mans land intrekt met snode plannen. Aangezien Guinee aan de evenaar niet bekend staat als de meest verlichte, mensenrechten respecterende, democratie op aarde, zal de aldaar dienstdoende heerser het ongenode schorriemorrie een fiks pak slaag bezorgd hebben. Al snel wezen de sporen in de richting van het kwade brein achter al dit gerotzooi: de zoon die van Risken wel een erg levendige passie maakte. Ook Mark werd gearresteerd en veroordeeld. Voor dit uit een zeer vermogende familie afkomstige boefje past maar één straf, moet de

rechter gedacht hebben. Waardoor het ingehuurde tuig nu daags afgeranseld wordt terwijl Markie na een voor zijn doen ongetwijfeld bescheiden internetbankiersessie als vrij man terug mag keren naar zijn geliefde gezinnetje. Op naar de volgende poging. Wel even een paar beurten overslaan om legers te sparen. Weten we gelijk wat moeders als zijnde de Europese grondlegster van het neo-liberalisme nu werkelijk bedoeld heeft met haar ideologie: 'Fuck the poor, they are shit and only of use when supplying us wealth.' De moraal van het grootkapitaal.

Robert Elsing

Tussen hoop en vrees

Verkiezingen in Palestina

Zondag 10 januari 2005 waren in de Palestijnse gebieden presidentsverkiezingen. ROOD vroeg Fawaz Muhammad, student aan de An-Najah National University in Nablus (Palestina), om een persoonlijke indruk van die dag.

'Ik had op de dag van de verkiezingen nog geen beslissing genomen wie mijn stem verdiende, ik vroeg me af of ik voor Mahmud Abbas moest kiezen. Hij tekende het Oslo-akkoord wat de hoofdaanleiding is voor de ellende die we nu hebben. En waarom zou ik op iemand stemmen die medeverantwoordelijk is voor ons economisch beleid, dat nu een dieptepunt heeft bereikt waarin de meeste mensen arm en werkloos zijn? Op straat zag ik de foto's van de kandidaten, overal posters! Ik vroeg me af waar de dollars voor zulke campagnes opeens vandaan kwamen. En waar zijn de kandidaten als 's nachts de Israëlische tanks de stad inrijden met de opdracht de Palestijnse burgers te vernederen? Met deze vragen in mijn hoofd vroeg ik me af of ik wel zou gaan stemmen.

Sommige mensen waren opgetogen, anderen leken niet te geven om deze belangrijke dag. Er waren mensen bij die echt niet wisten wat ze moesten doen met hun stem en ik begon steeds meer een van hen te worden. Toen een Amerikaanse journaliste aan me vroeg of ik ging stemmen, zei ik zelfs nee. Toch merkte ik ook dat de internationale waarnemers voor optimisme zorgden. Onze belegerde stad voelde dat er in de wereld wél aandacht is voor onze zaak. Het optimisme

kwam ook omdat we sinds lange tijd weer de mogelijkheid kregen te stemmen.

Abbas viel voor mij definitief af. Van de andere kandidaten was ik het meest gecharmeerd van Mustafa Barghotti. Toch twijfelde ik, want ook hij komt uit een van de rijkere families. Zal hij, die geen slachtoffer is van de bezetting en vernederingen bij wachtposten, zich wel inzetten voor de mensen die dat wél zijn?

Herinneringen over de pijn van alle dag van vele mensen, het lange wachten bij onnodige blokkades, de armoede, de verwoeste huizen, spookten door mijn hoofd. Ik bedacht dat mijn stem geen donder uit zou maken, dit zou niet gaan veranderen. Toen herinnerde ik me opeens de Barghotti tijdens een Israëlische invasie bij wegversperringen brood had uitgedeeld aan de in lange rijen wachtende Palestijnen. Ook is hij betrokken bij de Medische Dienst die ondanks de tegenwerkingen probeert te werken in de bezette gebieden. Ik realiseerde me dat deze simpele hulpacties het meest waardevol zijn voor ons. Hoe uitzichtloos de situatie ook kan zijn, deze helper verdiende mijn stem. Na een lange dag overwegen was ik nog net op tijd om hem mijn stem te geven.'

Drie studenten van de An-Najah National University komen binnenkort naar Nederland. Zij zullen samen met ROOD in Rotterdam, Eindhoven, Groningen en Haarlem een expositie houden over het leven in de Palestijnse gebieden. Van 10 april tot 1 mei is deze (reizende) Palestijnse expositie in Nederland. Op de website van ROOD kun je hier meer over lezen!

1 Gijs Houtbeckers van de 1684

Wat doe je in het dagelijks leven? Ik studeer American Studies aan de Rijks-Universiteit Groningen. De studie is heel breed en geeft je daardoor een unieke kijk op het land zowel wat betreft politiek en geschiedenis als wat betreft literatuur. Wat opvalt aan Amerika, is dat het zo'n ontzettend divers land is.

Waarom ROOD? De SP is een actievoerende partij en zodoende was die mij positief opgevallen. De houding van niet alleen praten maar ook doen, past goed bij mij. Ik heb me op de website geabonneerd op de nieuwsbrief om op de hoogte te blijven van nieuws en dat was eigenlijk het duwtje dat ik nodig had. Ik ben lid geworden en daarbij ook meteen actief, eerst bij ROOD Utrecht en nu in Groningen.

ROOD tegen woningnood. Dat er woningnood is, heb ik aan den lijve ondervonden. Ik heb een half jaar in het jeugdhotel gebivakkeerd, en da's geen pretje. Natuurlijk zitten er voordelen aan, iedere dag schone handdoeken en schone zeepjes maar je bent nooit echt thuis. Vorige week is daar een einde aan gekomen; We hebben met een aantal actieve ROOD-leden en niet-leden een pand gekraakt om in te gaan wonen.

En hoe nu verder? We hebben deze week overlegd met de politie, onze advocaat en de eigenaar. Het ziet er voor ons erg positief uit. De eigenaar heeft geen bewijzen voor gebruik en dat betekent dat we niet zomaar weggestuurd kunnen worden. Dat is mooi, want nu kunnen we ons huis gaan inrichten. O ja, we moeten niet vergeten de buurt te vertellen dat we blijven. We hebben al veel positieve reacties gekregen en sommige burens kwamen aan met stoelen, asbakken en kookplaten. Als we een beetje gesetteld zijn, kunnen we weer flink aan de studie.

KIES VOOR DE SP
EN VUL DEZE BON
↓ ↓ ↓ ↓ ↓ IN ↓ ↓ ↓ ↓ ↓

WORD LID VAN DE SP!

Kies ook voor een jonge en actieve partij met principes. Kies voor de SP. Het lidmaatschap kost maar 3,40 euro per kwartaal. Daarvoor krijg je elke maand ons magazine de Tribune in de bus, kun je gratis gebruik maken van internetprovider Tomatnet en ontvang je een boek van Jan Marijnissen. Doen!

● Ik word SP-lid en machtig de SP het volgende bedrag af te schrijven als jaarlijkse bijdrage:
 *€ 13,60 (minimum) *€ 24 Anders, namelijk: *€

*(dit bedrag wordt in 4 termijnen afgeschreven)

Naam _____
 Roepnaam _____ Voorletters _____ m / v
 Adres _____
 Pc _____ Plaats _____
 Telefoon _____ Geboortedatum _____
 E-mail _____
 Rekeningnummer _____

Ik wil ook graag ROOD-lid worden en machtig ROOD het volgende bedrag af te schrijven als jaarlijkse bijdrage:

€ 5 (minimum) € 10 Anders, namelijk: €

En ik ontvang een gratis ROOD-shirt in de maat:

XS S M L XL

Handtekening: _____

Datum: _____

Zet altijd je handtekening, ook als je alleen maar SP-lid wilt worden!

Dit formulier kun je ook invullen via onze website: www.sp.nl

Je kunt deze machtiging op elk moment stopzetten met een telefoontje aan de SP: (010) 243 55 40

Stuur deze bon op in een envelop naar: Socialistische Partij, Antwoordnummer 30542, 3030 WB Rotterdam

Telefonisch aanmelden kan natuurlijk ook ook: (010) 243 55 55